

இனிமையான குழந்தைகளே! இந்த அதிசயமான படிப்பை எல்லைக்கப்பாற்பட்ட தந்தை படிப்பிக்கிறார். தந்தையைப் பற்றி மற்றும் படிப்பின் மீது சந்தேகம் எதுவும் வரக் கூடாது. நம்மைப் படிப்பிப்பவர் யார் என்ற நம்பிக்கை முதலில் இருக்க வேண்டும்.

கேள்வி: குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு நினைவின் யாத்திரையில் இருப்பதற்கான ஸ்ரீமத் ஏன் கிடைத்துள்ளது?

பதில்: ஏனென்றால் மாயை என்ற எதிரி இப்போதும் கூட உங்கள் பின்னால் இருக்கிறது. அது உங்களை விழ வைத்தது. இப்போது அது உங்களின் பின்னால் வருவதை நிறுத்தாது. ஆகையால் தவறு செய்யக் கூடாது. இப்போது சங்கமயுகத்தில் இருக்கின்றீர்கள், ஆனால் அரைக் கல்பம் மாயையுடையவராக இருந்துள்ளீர்கள் ஆகவே அவ்வளவு சீக்கிரம் விட்டு விடாது. நினைவு மறந்துவிட்டது என்றால் மாயை பாவ கர்மம் செய்ய வைத்தது. ஆகையால் இப்போது எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும். அசுர வழியில் நடக்கக் கூடாது.

ஓம் சாந்தி. இப்போது குழந்தைகளும் இருக்கின்றனர், பாபாவும் இருக்கிறார். பாபா அநேக குழந்தைகளிடம் கூறுகிறார் - ஓ குழந்தைகளே என்று அனைத்து குழந்தைகளும் பிறகு கூறுவார்கள் - ஓ பாபா. நிறைய குழந்தைகள் இருக்கின்றனர். இந்த ஞானம் குழந்தைகளாகிய நமக்காகத்தான் என்று நீங்கள் புரிந்து கொள்கிறீர்கள். ஒரு தந்தையின் குழந்தைகள் எவ்வளவு பேர் இருக்கின்றனர். தந்தை படிப்பிக்க வந்துள்ளார் என்று குழந்தைகள் அறிவார்கள். அவர் முதலில் தந்தை, பிறகு ஆசிரியர், பிறகு குரு ஆவார். இப்போது தந்தையோ தந்தையாகத்தான் இருக்கிறார். பிறகு தூய்மையாவதற்காக நினைவு யாத்திரையை கற்றுக் கொடுக்கிறார். இந்த படிப்பு அதிசயமானது என்பதையும் குழந்தைகள் புரிந்து கொள்கின்றனர். நாடகத்தின் முதல் இடை கடைசியின் ரகசியத்தை தந்தையைத் தவிர வேறு யாரும் சொல்ல முடியாது. ஆகையால் அவரை எல்லைக்கப்பாற்பட்ட தந்தை என்று சொல்லப் படுகிறது. இந்த நம்பிக்கை கண்டிப்பாக குழந்தைகளிடம் இருக்கிறது. இதில் சந்தேகத்திற்கான விஷயமே வர முடியாது. இந்த அளவு எல்லைக்கப் பாற்பட்ட படிப்பை எல்லைக்கப்பாற்பட்ட தந்தையைத் தவிர வேறு யாரும் படிப்பிக்க முடியாது. பாபா வாருங்கள், வந்து எங்களை தூய்மையான உலகிற்கு அழைத்துச் செல்லுங்கள், ஏனென்றால் இது தூய்மையற்ற உலகமாக இருக்கின்றது என்று அழைக்கவும் செய்கிறார்கள். தந்தை தூய்மையான உலகிற்கு அழைத்துச் செல்கிறார். பாபா வாருங்கள், வந்து தூய்மையான உலகிற்கு அழைத்துச் செல்லுங்கள் என்று அங்கே இப்படி சொல்வார்களா என்ன? குழந்தைகள் தெரிந்திருக்கிறார்கள் - ஆத்மாக்களாகிய நமக்கு அவர் தந்தை ஆவார். ஆக, தேக உணர்வு துண்டிக்கப்பட்டு விடுகிறது. அவர் நம்முடைய தந்தை என்று ஆத்மா சொல்கிறது. தந்தையைத் தவிர வேறு யாரும் இந்த அளவு ஞானம் கொடுக்க முடியாது என்று இப்போது நம்பிக்கை ஏற்பட வேண்டும். முதலாவதாக இந்த நிச்சய புத்தி (நம்பிக்கை) வேண்டும். நம்பிக்கை கூட ஆத்மாவுக்கு புத்தியில் ஏற்படுகிறது. ஆத்மாவுக்கு இந்த ஞானம் கிடைக்கிறது, அவர் நம்முடைய தந்தை ஆவார். இந்த உறுதியான நம்பிக்கை குழந்தைகளிடம் ஏற்பட வேண்டும். வாய் மூலம் எதுவும் பேச வேண்டாம். ஆத்மாக்களாகிய நாம் ஒரு சரீரத்தை விட்டு மற்றொன்றை எடுக்கிறோம். ஆத்மாவில் அனைத்து சம்ஸ்காரமும் இருக்கிறது.

பாபா வந்திருக்கிறார், நம்மை இப்படி படிப்பிக்கிறார், நாம் இந்த உலகத்திற்கு மீண்டும் வராத அளவுக்கு கர்மங்களைக் கற்றுக் கொடுக்கிறார் என்று இப்போது நீங்கள் தெரிந்திருக்கிறீர்கள். இந்த உலகத்திற்கு மீண்டும் வர வேண்டும் என்று அந்த மனிதர்கள் புரிந்து கொள்கிறார்கள், நீங்கள் அப்படி புரிந்து கொள்வதில்லை. நீங்கள் இந்த அமர கதையைக் கேட்டு அமரபுரிக்கு செல்கின்றீர்கள். அமரபுரி என்றால் அங்கே சதா அமரராக (மரணமற்றவராக) இருப்பீர்கள். சத்யகம், திரேதா யுகம் அமரபுரியாகும். குழந்தைகளுக்கு எவ்வளவு மகிழ்ச்சி ஏற்பட வேண்டும்! இந்த படிப்பை தந்தையைத் தவிர வேறு யாரும் படிப்பிக்க முடியாது. பாபா நம்மைப் படிப்பிக்கிறார், மற்ற ஆசிரியர்கள் சாதாரண மனிதர்களாக இருக்கின்றனர். யாரை நீங்கள் பதீத பாவனர், துக்கத்தை நீக்கி சுகத்தைக் கொடுப்பவர் என்று சொல்கிறீர்களோ, அந்த தந்தை இங்கே இப்போது உங்கள் முன்னால் அமர்ந்து படிப்பித்துக் கொண்டிருக்கிறார். முன்னால் வராமல் இராஜயோகத்தின் படிப்பை எப்படி கற்றுத் தருவார்? பாபா சொல்கிறார் - இனிமையான குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு கற்றுத் தருவதற்காக நான் இங்கே வருகிறேன். படிப்பிப்பதற்காக இவருக்குள் பிரவேசம்

ஆகிறேன். பகவானுடைய மகா வாக்கியமாக இருக்கிறது. ஆக, கண்டிப்பாக அவருக்கு சரீரம் தேவை. வெறும் வாய் மட்டுமல்ல, முழு உடலும் தேவை. அவரே சொல்கிறார் - இனிமையிலும் இனிமையான ஆன்மீக குழந்தைகளே, நான் கல்ப கல்பத்திற்கும் புருஷோத்தம சங்கம யுகத்தில் சாதாரண சரீரத்தில் வருகின்றேன். மிகுந்த ஏழையும் அல்லாத, மிக பணக்காரரும் அல்லாத, சாதாரண சரீரத்தில் வருகிறேன். குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு இந்த நம்பிக்கை இருக்க வேண்டும் - அவர் நம்முடைய தந்தை ஆவார், நாம் ஆத்மாக்களாக இருக்கிறோம், ஆத்மாக்களாகிய நமக்கு அவர் தந்தையாக இருக்கிறார். முழு உலகத்திலும் யாரெல்லாம் மனித ஆத்மாக்களாக இருக்கிறார்களோ, அவர்கள் அனைவருக்கும் தந்தை ஆவார். ஆகையால் அவரை எல்லைக்கப்பாற்பட்ட தந்தை என்று சொல்லப்படுகிறது. சிவ ஜெயந்தி கொண்டாடுகிறார்கள், அதைப்பற்றியும் யாருக்கும் தெரியாது. சிவ ஜெயந்தியை எப்போதிலிருந்து கொண்டாடப்படுகிறது என்று யாரிடமாவது கேட்டால், பரம்பரை பரம்பரையாக கொண்டாடப்படுகிறது என்று பதில் சொல்வார்கள், அதுவும் எப்போதிலிருந்து பரம்பரையாக கொண்டாடப்படுகிறது? ஏதேனும் நாள் இருக்கும் அல்லவா. நாடகமோ முதலும் முடிவுமற்றது (அனாதியானது). ஆனால் நாடகத்தில் என்ன நடக்கிறதோ அதற்கு நாள் கிழமை வேண்டுமல்லவா! இதை யாரும் தெரிந்து கொள்வதில்லை. நம்முடைய சிவ பாபா வருகிறார், அந்த அன்புடன் ஜெயந்தி கொண்டாடுவதில்லை. நேருவுடைய ஜெயந்தியை அந்த அன்புடன் கொண்டாடுவார்கள். கண்ணீர் கூட வந்து விடும். சிவ ஜெயந்தியைப் பற்றி யாருக்கும் தெரியாது. இப்போது குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அனுபவசாலியாக இருக்கிறீர்கள். நிறைய மனிதர்கள் இருக்கிறார்கள், யாருக்கும் எதுவும் தெரியாது. எத்தனை விழாக்கள் கொண்டாடுகிறார்கள். அங்கு யார் செல்கிறார்களோ, அவர்கள் உண்மை எதுவென்று சொல்ல முடியும். பாபா அமர்நாத்தின் உதாரணம் சொல்லியிருந்தார். உண்மையாக அங்கு என்ன நடக்கிறது என்று போய் பார்த்தார். மற்றவர்கள் மூலமாக கேட்டதை சொல்கிறார்கள். ஒருவர் சொன்னார் பனிலிங்கம் இருக்கிறது என்றால் ஆம், உண்மை என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். இப்போது குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு சரியானது எது, தவறானது எது என்ற அனுபவம் கிடைத்திருக்கிறது. இதுவரை எதையெல்லாம் கேட்டீர்களோ, படித்து வந்தீர்களோ அவையனைத்தும் சரியல்ல. பொய்யான உலகம். ..என்ற பாடலும் இருக்கிறது. இது பொய்யான கண்டம், அது உண்மையான கண்டமாகும். சத்யுகம், திரேதா யுகம், துவாபர யுகம் கடந்து போய் விட்டது. இப்போது கலியுகம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இதைக்கூட மிகச் சிலர்தான் தெரிந்திருக்கிறார்கள். உங்கள் புத்தியில் அனைத்து சிந்தனைகளும் உள்ளன. தந்தையிடம் அனைத்து ஞானமும் உள்ளது. அவரை ஞானக் கடல் என்று கூறுகின்றனர். அவரிடம் உள்ள ஞானத்தை இந்த உடல் மூலம் கொடுத்து நம்மை தமக்குச் சமமாக ஆக்கிக் கொண்டிருக்கிறார். ஆசிரியரும் கூட மாணவர்களுக்கு கற்றுக் கொடுத்து தனக்கு சமமாக ஆக்குகிறார் அல்லவா, அது போலத் தான் இவரும் தமக்குச் சமமாக ஆக்கிக் கொண்டிருக்கிறார். ஆக, எல்லைக்கப்பாற்பட்ட தந்தையும் கூட முயற்சி செய்து தமக்குச் சமமாக ஆக்குகிறார். லௌகீக தந்தை தமக்குச் சமமாக ஆக்குவதில்லை. நீங்கள் இப்போது எல்லைக்கப்பாற்பட்ட தந்தையிடம் வந்துள்ளீர்கள். நான் குழந்தைகளை தனக்குச் சமமாக ஆக்க வேண்டும் என்று அவர் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறார். ஆசிரியர் தமக்குச் சமமாக ஆக்குவார், வரிசைக்கிரமமாக ஆவார்கள் என்பது போல, இந்த தந்தையும் வரிசைக்கிரமமாக ஆவீர்கள் என்று கூறுகிறார். நான் கற்பிக்கக் கூடிய இது அழிவற்ற படிப்பாகும். யார் எவ்வளவு படித்தாலும் அது வீணாகிப் போகாது. முன்னே போகப் போக தாமே சொல்வார்கள் - நான் 4 வருடங்களுக்கு முன்பு, 8 வருடங்களுக்கு முன்பு யாரிடமோ ஞானம் கேட்டிருந்தேன், இப்போது மீண்டும் வந்துள்ளேன். பிறகு சிலர் சுறுசுறுப்படைவார்கள். ஜோதி இருக்கிறது, பின் அதில் சிலர் விட்டில் பூச்சிகளாகி ஒரேயடியாக பலியாகி விடுகின்றனர். சிலர் சுற்றி விட்டு சென்று விடுகின்றனர். ஆரம்பத்தில் பல விட்டில் பூச்சிகள் பிரியதர்ஷினிகளாக ஜோதியில் விழுந்தார்கள். நாடகத்தின் திட்டப்படி பட்டி உருவாக வேண்டியிருந்தது. கல்பம் கல்பமாக இப்படி நடந்தபடி வந்தது. நடந்து முடிந்த அனைத்தும் கல்பத்திற்கு முன்பு அதே போல ஆகியிருந்தது. இனியும் பிறகு அதுவே நடக்கும். மற்றபடி நான் ஆத்மா என்பதில் உறுதியான நம்பிக்கை வையுங்கள். தந்தை நம்மைப் படிப்பிக்கிறார். இந்த நம்பிக்கையில் உறுதியாக இருங்கள், மறந்து விடாதீர்கள். தந்தையை தந்தையாக புரிந்து கொள்ளாத மனிதர்கள் யாரும் இருப்பதில்லை. அப்படி விட்டு விட்டு சென்றிருந்தாலும் கூட நான் தந்தையிடமிருந்து விடுவித்துக் கொண்டு வந்து விட்டேன் என்று புரிந்து கொள்வார்கள். இவரோ எல்லைக்கப்பாற்பட்ட தந்தை, இவரை நாம் ஒரு போதும் விட்டு விட மாட்டோம். இறுதி வரை கூடவே இருப்போம். இந்த தந்தை அனைவருக்கும் சத்கதி வழங்குபவர். 5 ஆயிரம் வருடங்களுக்குப் பிறகு வருகிறார். சத்யுகத்தில் மிகவும் குறைந்த மனிதர்கள் இருப்பார்கள் என்பதையும் புரிந்து கொள்கிறீர்கள். மற்ற அனைவரும் சாந்தி தாமத்தில் இருப்பார்கள். இந்த ஞானமும் தந்தைதான்

கூறுகிறார், வேறு யாரும் கூறுவதில்லை. இது மற்ற யாருடைய புத்தியிலும் பதியாது. அவர் ஆத்மாக்களாகிய உங்களின் தந்தை ஆவார். அவர் சைதன்யமான விதை ரூபம் ஆவார். என்ன ஞானத்தைக் கொடுப்பார்? படைப்பவர் கண்டிப்பாக படைப்பின் ஞானத்தைக் கொடுப்பார். சத்யகம் எப்போது இருந்தது, அது எங்கே சென்றது என்பது உங்களுக்குத் தெரிந்திருந்ததா என்ன?

இப்போது நீங்கள் முன்னால் அமர்ந்திருக்கிறீர்கள். பாபா பேசிக்கொண்டிருக்கிறார். இவர் ஆத்மாக்களாகிய நம் தந்தை ஆவார், நம்மைப் படிப்பித்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்று உறுதியாக நம்புகிறீர்கள். இவர் ஒன்றும் உலக ஸ்தூல ஆசிரியர் அல்ல. இந்த சரீரத்தில் படிப்பிக்கக் கூடிய அந்த நிராகார சிவ தந்தை அமர்ந்திருக்கிறார். அவர் நிராகாரராக இருந்தாலும் ஞானக் கடலாக இருக்கிறார். அவர் ஏதும் சரீரத்தைக் கொண்டிருப்பவர் அல்ல என்று மனிதர்கள் சொல்லி விடுகிறார்கள். ஞானக் கடல், சுகக் கடல் என்று மகிமையும் பாடுகிறார்கள். ஆனால் புரிந்து கொள்வதில்லை. நாடகப்படி மிக தூரமாக போய்விட்டார்கள். பாபா மிக அருகாமையில் கொண்டு வருகிறார். இது 5000 வருடங்களுக்கான விப்யங்களாகும். ஒவ்வொரு 5000 வருடங்களுக்குப் பிறகும் பாபா நம்மைப் படிப்பிக்க வருகிறார். இந்த ஞானம் வேறு யாரிடமிருந்தும் கிடைக்காது. இந்த ஞானமே புது உலகத்திற்கானதாகும். எந்த மனிதரும் இந்த ஞானத்தைக் கொடுக்க முடியாது, ஏனெனில் தமோபிரதானமாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் யாரையும் சதோ பிரதானமாக ஆக்க முடியாது. அவர்கள் தமோ பிரதானமாக ஆகிக் கொண்டே போகிறார்கள்.

பாபா இவருக்குள் பிரவேசமாகி நம்மிடம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார் என்று இப்போது தெரிந்திருக்கிறீர்கள். மேலும் பாபா சொல்கிறார் - குழந்தைகளே, தவறு செய்யாதீர்கள். இப்போது கூட எதிரி உங்களுக்குப் பின்னால் இருக்கிறது, அது தான் உங்களை விழ வைத்தது. இப்போது அது உங்களின் பின்னால் வருவதை நிறுத்தாது. இப்போது நீங்கள் சங்கம யுகத்தில் இருந்தாலும், அரைக் கல்பமாக அதனுடையதாக இருந்தீர்கள். ஆகையால் அவ்வளவு சீக்கிரம் உங்களை விட்டு விடாது. எச்சரிக்கையாக இருக்கவில்லை, நினைவு செய்யவில்லை என்றால் மேலும் அதிகமாக பாவ கர்மங்களை செய்விக்கும். பிறகு ஏதேனும் அடி விழுந்து கொண்டே இருக்கும். இப்போது பாருங்கள், மனிதர்கள் தனக்குத் தானே அடி கொடுத்துக் கொள்கிறார்கள். என்னவெல்லாம் சொல்கிறார்கள். சிவன் மற்றும் சங்கரனை ஒன்றாக (ஒருவரே என்று) சொல்கிறார்கள். அவருடைய தொழில் என்ன, இவருடையது என்ன? எவ்வளவு வித்தியாசம் இருக்கிறது! சிவனோ உயர்ந்ததிலும் உயர்ந்த பகவான். சங்கரனோ தேவதை ஆவார். பிறகு சிவனையும் சங்கரனையும் எப்படி ஒன்று என சொல்லிவிடுகிறார்கள்? இருவருடைய பாகமும் தனித்தனியானது. இங்கே கூட பலருக்கு ராதாகிருஷ்ணன், லட்சுமி நாராயணன், சிவசங்கர். . . இப்படியெல்லாம் பெயர்கள் இருக்கின்றன. இரண்டு பெயர்களையும் தனக்கு வைத்துக் கொண்டார்கள். இதுவரை பாபா என்னவெல்லாம் புரிய வைத்துள்ளாரோ, அது மீண்டும் நடக்கும் என குழந்தைகள் புரிந்து கொள்கின்றனர். மீதம் இன்னும் சில நாட்கள் இருக்கின்றன. தந்தை இங்கேயே அமர்ந்திருக்க மாட்டார். குழந்தைகள் வரிசைக்கிரமமாக படித்து முழுமையாக கர்மாதீத் ஆகி விடுவார்கள். நாடகப்படி மாலையும் உருவாகி விடும். எந்த மாலை? அனைத்து ஆத்மாக்களின் மாலை உருவாகிவிடும். அப்போது மீண்டும் திரும்பிச் செல்வீர்கள். உங்களுடையது முதல் நம்பர் மாலையாகும். சிவபாபாவுடைய மாலை மிக நீளமாகும். அங்கிருந்து வரிசைக்கிரமமாக பாகத்தை நடிக்க வருவார்கள். நீங்கள் அனைவரும் பாபா பாபா என்று சொல்கிறீர்கள், அனைவரும் ஒரு மாலையின் மணிகள் ஆவீர்கள். அனைவரையும் விஷ்ணு மாலையின் மணி என்று சொல்வதில்லை. இந்த தந்தை அமர்ந்து படிப்பிக்கிறார். சூரிய வம்சத்தவர் ஆகத்தான் வேண்டும். சூரிய வம்சி - சந்திர வம்சி எது கடந்து சென்றதோ அப்படி மீண்டும் ஆவீர்கள். அந்த பதவி படிப்பின் மூலம்தான் கிடைக்கிறது. தந்தையின் படிப்பு இல்லாமல் பதவி கிடைக்காது. சித்திரங்கள் கூட இருக்கின்றன. நான் இதுவாக ஆக முடியும் என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு அப்படிப்பட்ட காரியம் செய்வதில்லை. சத்ய நாராயணரின் கதையைக் கூட கேட்கிறார்கள். கருட புராணத்தில் அனைத்தும் அப்படிப்பட்ட விஷயங்களாக இருக்கின்றன, அதை மனிதர்களுக்கு சொல்கிறார்கள். பாபா சொல்கிறார் - இது விஷ லோகத்தின் நிதி, கொடுமான நரகமாக இருக்கிறது. குறிப்பாக பாரதத்திற்கு சொல்லப்படுகிறது. பிரகஸ்பதி (குரு) தசை கூட பாரதத்தின் மீது உள்ளது. விருட்சபதி கூட பாரதவாசிகளைத்தான் படிப்பிக்கிறார். எல்லைக்கப்பாற்பட்ட தந்தை எல்லைக்கப்பாற்பட்ட விஷயங்களை புரிய வைக்கிறார். தசை அமர்கிறது. ராகுவின் தசையும் இருக்கிறது. ஆகையால்தான் சொல்கிறார்கள் - தானம் கொடுத்தால் கிரகணம் நீங்கி விடும். பாபா கூட சொல்கிறார் - இந்த கலியுகத்தின் கடைசியில் அனைவரின் மீதும் ராகு தசை அமர்ந்துள்ளது. இப்போது பாரதத்தின் மீது பிரகஸ்பதி தசையை ஏற்படுத்துவதற்காக விருட்சபதியாகிய

நான் வந்துள்ளேன். சத்யுகத்தில் பாரதத்தின்மீது பிருகஸ்பதி தசை இருந்தது. இப்போது ராகு தசை உள்ளது. இது எல்லைக்கப்பாற்பட்ட விஷயமாகும். இது எந்த சாஸ்திரங்களிலும் கிடையாது. யார் முன்பே கொஞ்சம் புரிந்து கொண்டிருந்தார்களோ, இந்த நாளேடுகள் போன்றவற்றின் மூலமும் அவர்களுக்குப் புரிய வரும். நாளேடுகள் படித்த பிறகு அவர்கள் மேலும் புரிந்து கொள்ள ஓடி வருவார்கள். மற்றவர்கள் எதையும் புரிந்து கொள்ள மாட்டார்கள். யார் கொஞ்சம் படித்து பிறகு விட்டு விடுகிறார்களோ அவர்களுக்கு கொஞ்சம் ஞானத்தின் நெய் விடுவதன் மூலம் மீண்டும் விழித்துக் கொள்கிறார்கள். ஞானத்தை நெய் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. அணைந்து விட்ட தீபத்தில், தந்தை வந்து ஞானத்தின் நெய் விட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். பாபா சொல்கிறார் - குழந்தைகளே! மாயையின் புயல் வரும், தீபத்தை அணைத்து விடும். தீபத்தின் மீது சில விட்டில் பூச்சிகள் பலியாகிவிடுகின்றன, சில விட்டில் பூச்சிகள் தீபத்தைச் சுற்றி விட்டு சென்று விடுகின்றன. அதே விஷயம் இப்போது நடைமுறையில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அணைத்து விட்டில் பூச்சிகளும் வரிசைக்கிரமமாக இருக்கிறார்கள். முதன் முதலில் ஒரேயடியாக வீடு வாசலை விட்டு வந்தார்கள், விட்டில் பூச்சியாக ஆனார்கள். ஒரேயடியாக லாட்டரி கிடைத்து விட்டது போலாகும். எதெல்லாம் நடந்து முடிந்ததோ மீண்டும் நீங்கள் அதையே செய்வீர்கள். யாரெல்லாம் சென்று விட்டார்களோ அவர்கள் சொர்க்கத்திற்கு வரமாட்டார்கள் என்று நினைக்கக் கூடாது. விட்டில் பூச்சியாக அன்பிற்குரியவர்களாக ஆனார்கள், காதலியாக ஆனார்கள், பிறகு மாயை தோற்கடித்து விட்டது. ஆகையால் பதவி கூட குறைவாகத்தான் அடைவார்கள். வரிசைக்கிரமமாக இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். மற்ற சத்சங்கங்களில் வேறு யாருடைய புத்தியிலும் இந்த விஷயங்கள் இருக்காது. உங்களுடைய புத்தியில் இருக்கிறது. தந்தையிடமிருந்து புது உலகத்திற்காக வரிசைக்கிரமமாக நாம் அனைவரும் தன்னுடைய முயற்சியின் அனுசாரமாக படித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். நாம் எல்லைக்கப்பாற்பட்ட தந்தையின் முன்னால் அமர்ந்திருக்கிறோம். அந்த ஆத்மா (பரமாத்மா) கண்களுக்குத் தெரிவதில்லை என்பதையும் தெரிந்திருக்கிறீர்கள். ஆத்மா சரீரமில்லாத பொருளாகும். அதை தெய்வீகப் பார்வையின் மூலமாக மட்டும்தான் பார்க்கப்படுகிறது. ஆத்மாக்களாகிய நாமும் சிறிய புள்ளியாக இருக்கிறோம். ஆனால் தேக அபிமானத்தை விட்டு தன்னைத்தான் ஆத்மா என்று புரிந்து கொள்வது என்பது உயர்ந்த படிப்பாகும். அந்த படிப்பில் கூட எந்த பாடம் கடினமாக இருக்கிறதோ அதில் தோல்வி அடைந்து விடுகிறார்கள். இந்தப் பாடங்கள் கூட மிக எளிமையானது. ஆனால் நிறைய பேருக்கு கடினமாக தோன்றுகிறது.

சிவபாபா முன்னால் அமர்ந்திருக்கிறார் என்று இப்போது நீங்கள் புரிந்துள்ளீர்கள். நீங்கள் கூட நிராகார ஆத்மாக்கள், ஆனால் சரீரத்தோடு இருக்கிறீர்கள். இந்த அனைத்து விஷயங்களையும் எல்லைக்கப் பாற்பட்ட தந்தைதான் சொல்கிறார். வேறு யாரும் சொல்ல முடியாது. வேறு என்ன செய்வார்? அவருக்கு நன்றி சொல்கிறார்கள். அப்படியல்ல. பாபா சொல்கிறார் - இந்த அனாதி நாடகம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. நான் எதுவும் புதிய விபியத்தைச் செய்வதில்லை. நாடகப்படி உங்களுக்கு படிப்பிக்கின்றேன். நன்றி கூட பக்தி மார்க்கத்தில் சொல்கிறார்கள். மாணவர்கள் நன்றாகப் படித்தால் எங்களுடைய பெயர் புகழ் பெறும் என்று ஆசிரியர்கள் சொல்வார்கள். மாணவர்களுக்கு நன்றி சொல்லப்படுகிறது. யார் நன்றாகப் படிக்கிறார்களோ, படிக்க வைக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு நன்றி சொல்லப்படுகிறது. மாணவர்கள் பிறகு ஆசிரியர்களுக்கு நன்றி சொல்வார்கள். பாபா சொல்கிறார் - இனிமையான குழந்தைகளே! வாழ்ந்து கொண்டே இருங்கள், இப்படி சேவை செய்து கொண்டே இருங்கள், கல்பத்திற்கு முன்பும் செய்திருந்தீர்கள். நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான காணாமல் போய் கண்டெடுக்கப்பட்ட செல்லக் குழந்தைகளுக்கு தாயும் தந்தையுமான பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகளும் காலை வணக்கமும். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்காரம்.

தாரணைக்கான முக்கிய சாராம்:

1. நமக்கு படிப்பு சொல்லித்தருபவர் எந்த ஸ்தூல உலக ஆசிரியர் அல்ல, சுயம் ஞானக்கடல், நிராகாரத் தந்தை ஆசிரியராகி நமக்கு படிப்பித்துக் கொண்டிருக்கின்றார் என்ற போதை மற்றும் நம்பிக்கை எப்போதும் இருக்க வேண்டும். இந்த படிப்பின் மூலமாகத்தான் நாம் சதோபிரதானம் ஆக வேண்டும்.
2. ஆத்மா என்ற தீபத்தில் தினமும் ஞானத்தின் நெய் விட வேண்டும். ஞான நெய் மூலம் மாயையின் எந்தப் புயலும் நம்மை அசைக்க முடியாத அளவு அப்படிப் பிரகாசமாக எப்போதும் இருக்க வேண்டும். முழுமையான விட்டில் பூச்சியாகி தீபத்தின் மீது பலியாக வேண்டும்.

**வரதானம்: ஆன்மீக அதிகாரத்தின் (சக்தி) கூடவே நிரகங்காரியாகி (அகங்காரமற்றவர்)
சத்தியமான ஞானத்தை பிரத்யட்ச ரூபத்தில் காட்டக்கூடிய உண்மையான சேவாதாரி
ஆகுக!**

விருட்சத்தில் எப்போது சம்பூர்ணமான (கனிந்த) பழத்தின் அத்தாரிட்டி (முதிர்ச்சி) வந்து விடுகிறதோ அப்போது விருட்சம் குனிந்து விடுகிறது. அதாவது பணிவாக ஆவதற்கான சேவை செய்கிறது. இப்படிப்பட்ட ஆன்மீக அத்தாரிட்டி உடைய குழந்தைகள் எந்தளவுக்கு பெரிய அதிகாரமுடையவராக இருப்பினும் அந்தளவு பணிவாகவும் அனைவருக்கும் அன்பானவராகவும் இருப்பார்கள். அல்காலத்திற்கான அதிகாரம் படைத்தவர்கள் அகங்காரமாக இருப்பார்கள். ஆனால் சத்தியத்தின் அதிகாரம் உடையவர்கள் அதிகாரத்தின் கூடவே அகங்காரமற்றவர்களாக இருப்பார்கள். இதுவே சத்தியமான ஞானத்தின் வெளிப்படையான சொருபமாகும். உண்மையான சேவாதாரியின் உள்ளுணர்வில் எந்தளவு அதிகாரம் இருக்குமோ அந்தளவு பேச்சில் அவ்வளவு அன்பும், இனிமையும் இருக்கும்.

சுலோகன்: தியாகம் இல்லாமல் பாக்கியம் கிடைக்காது.